

یادگیری عمیق

گزارش مینی پروژه دوم

نام استاد : دکتر ستوده

نام دانشجو : حمزه قادی

شماره دانشجویی: 9831419

هدف:

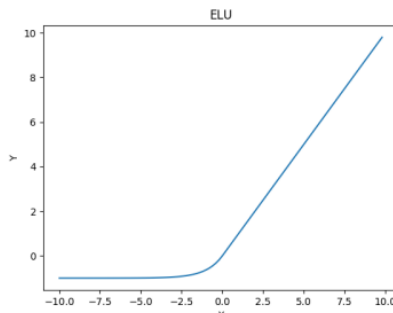
در این پروژه با طراحی یک شبکه عصبی فیدفوروارد و یک شبکه عصبی کانولوشنی برای یک مسئله خاص، به بررسی و مقایسه این دو مدل از شبکه های عصبی میپردازیم و در بخش دوم نیز روش transfer learning را بررسی میکنیم

ملاحظات کلی:

به منظور اجتناب از تکرار، اجزای استفاده شده در طول پروژه در زیر شرح داده شده است:

1) تابع فعال ساز: در تمامی لایه ها از تابع ELU به عنوان فعالساز نورن ها استفاده شده است. ضابطه و نمودار این تابع به صورت زیر است:

$$ELU = \begin{cases} x & x \geq 0 \\ a(e^x - 1) & x < 0 \end{cases}$$

2) تابع هزینه: از تابع SparseCategoricalCrossEntropy استفاده شده است. گر توزیع دسته های خروجی multinouli (برنولی چندتایی) فرض شود و با این فرض likelihood خروجی برحسب پارمترهای شبکه نوشته شود با ماکسیمم کردن تابع (likelihood)

بر حسب پارامترهای خروجی، به رابطه زیر میرسیم که به آن **CategoricalCrossEntropy** میگویند (که این اصطلاح از نظریه اطلاعات وام گرفته شده است)

در رابطه زیر فرض شده است که هر عکس تنها متعلق به یک دسته است و لذا دسته های خروجی به صورت **one hot** کد شده اند . اگر دسته های خروجی به صورت اعداد صحیح باشند و یا هر عکس به بیش از یک دسته تعلق داشته باشد در این صورت با اندکی تغییر در کد کردن لیبل های خروجی ، از همان رابطه ولی با نام **SparseCategoricalCrossEntropy** به عنوان تابع هزینه استفاده میشود

$$J(w) = -\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N [y_i \log(\hat{y}_i) - (1 - y_i) \log(1 - \hat{y}_i)]$$

(3) بهینه ساز : الگوریتم RMSprop: در این الگوریتم نرخ یادگیری در هر مرحله به اندازه گرادیان مراحل قبل وابسته است لذا نرخ یادگیری وفقپذیر است. این امر منجر به پایداری بهتر فرایند بهینه سازی میشود. این الگوریتم، وزنها را با توجه به روابط زیر آپدیت میکند:

For each Parameter w^j

(j subscript dropped for clarity)

$$\nu_t = \rho \nu_{t-1} + (1 - \rho) * g_t^2$$

$$\Delta \omega_t = -\frac{\eta}{\sqrt{\nu_t + \epsilon}} * g_t$$

$$\omega_{t+1} = \omega_t + \Delta \omega_t$$

η : Initial Learning rate

ν_t : Exponential Average of squares of gradients

g_t : Gradient at time t along ω^j

بررسی لایه های مورد استفاده :

Flatten: این لایه نمونه های ورودی را که به صورت عکسهای دوبعدی سیاه و سفید (ماتریس) است، به بردار تبدیل میکند

Batch Normalization: این لایه، میانگین و واریانس نمونه های خروجی لایه قبل از خود را نرمالیزه میکند (میانگین را به صفر و واریانس را به یک میل میدهد) و با اینکار سرعت یادگیری و نیز پایداری شبکه را بهبود میبخشد

Dropout: به منظور کاهش **overfitting** استفاده شده است

Dense: لایه ایست که هر ورودی آن به تمام خروجی هایش مرتبط است

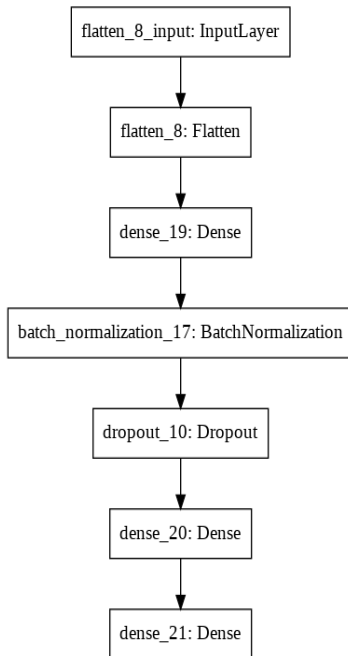
همچنین در تعدادی از لایه ها از نرم مرتبه دو به عنوان **regularizer** استفاده شده است که معمولاً باعث کاهش **overfitting** میشود همچنین رنج تغییرات وزنه های لایه را کاهش میدهد.

Early Stopping: روشی برای جلوگیری از **Overfitting** میباشد. بدین صورت که یکی از متریک هارا حین یادگیری بررسی میکند و در صورت عدم تغییر مناسب فرایند یادگیری را خاتمه میدهد

*در هر دو بخش 5000 عکس از مجموعه **x_train** به عنوان **validation set** استفاده شده است

بخش اول

طراحی شبکه فیدفوروارد

Model: FFN_model

Layer (type)	Output Shape	Param #
flatten_8 (Flatten)	(None, 1024)	0
dense_19 (Dense)	(None, 256)	262400
batch_normalization_17 (Batch Normalization)	(None, 256)	1024
dropout_10 (Dropout)	(None, 256)	0
dense_20 (Dense)	(None, 64)	16448
dense_21 (Dense)	(None, 10)	650

Total params: 280,522
Trainable params: 280,010
Non-trainable params: 512

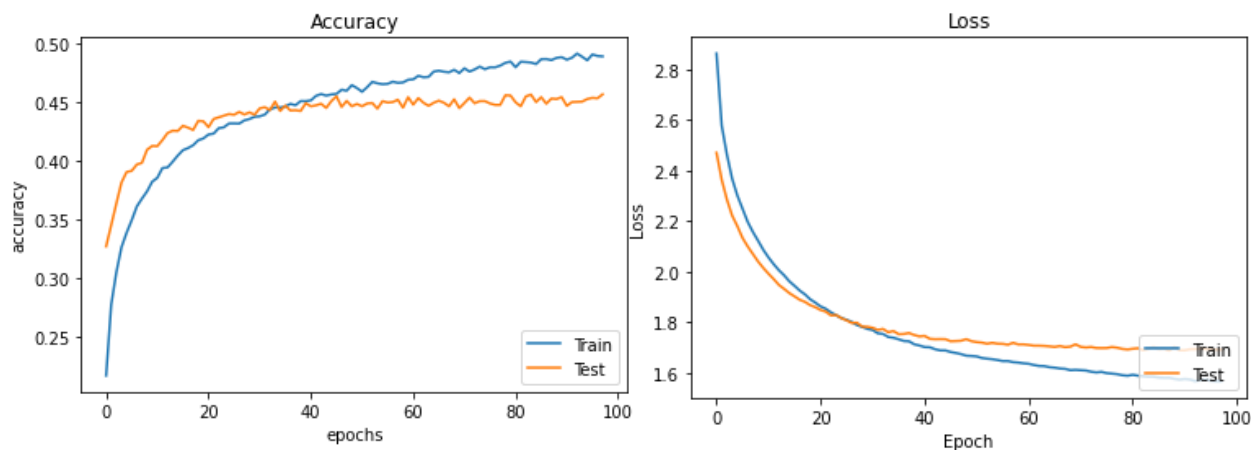
Optimization: RMSprop lr = 0.0001 decay = 10e-6,

Batch_size = 64, epochs = 100

Callbacks: EarlyStopping min_delta = 0.001 patience = 10

نتایج :

```
704/704 [=====] - 5s 7ms/step - loss: 1.5688 - accuracy: 0.4904 - val_loss: 1.6921 - val_accuracy: 0.4534
Epoch 97/100
704/704 [=====] - 5s 7ms/step - loss: 1.5667 - accuracy: 0.4891 - val_loss: 1.6921 - val_accuracy: 0.4530
Epoch 98/100
704/704 [=====] - 5s 7ms/step - loss: 1.5669 - accuracy: 0.4887 - val_loss: 1.6918 - val_accuracy: 0.4564
<tensorflow.python.keras.callbacks.History at 0x7efc98fafc88>
```

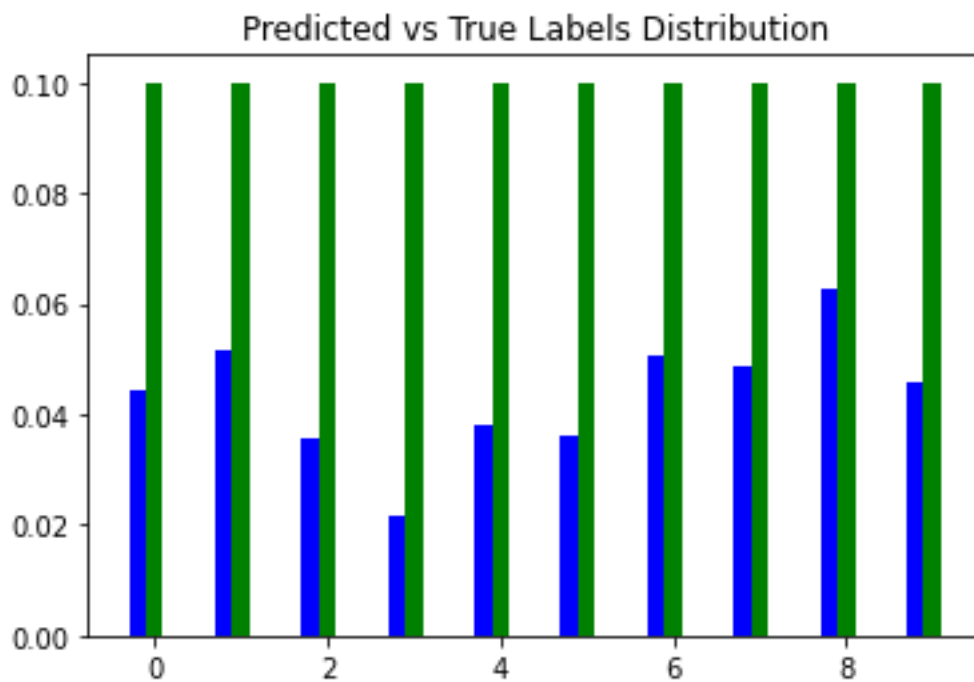

نتایج اعمال مدل روی مجموعه تست:

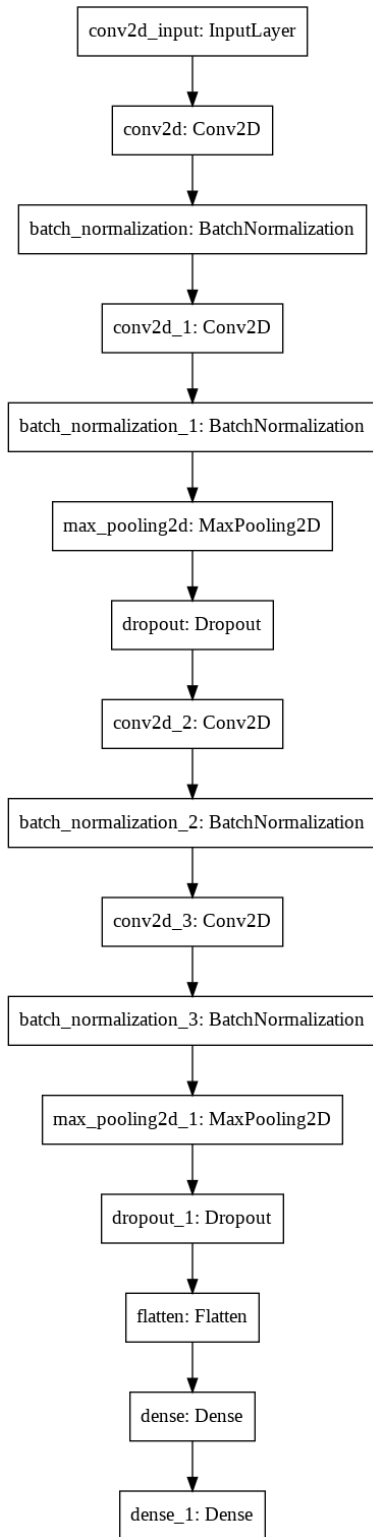
```
FFN_model.evaluate(x_test,y_test)
```

313/313 [=====] - 1s 2ms/step - loss: 1.6972 - accuracy: 0.4350
[1.697173833847046, 0.4350000023841858]

در نمودار زیر، توزیع حدس های درست برای هر دسته (با رنگ آبی) و نیز توزیع اعضای هر دسته در مجموعه تست (با رنگ سبز) نمایش داده شده است

طراحی شبکه کانولوشنی :

Model: "sequential"

Layer (type)	Output Shape	Param #
conv2d (Conv2D)	(None, 32, 32, 32)	320
batch_normalization (BatchNo	(None, 32, 32, 32)	128
conv2d_1 (Conv2D)	(None, 32, 32, 32)	9248
batch_normalization_1 (Batch	(None, 32, 32, 32)	128
max_pooling2d (MaxPooling2D)	(None, 16, 16, 32)	0
dropout (Dropout)	(None, 16, 16, 32)	0
conv2d_2 (Conv2D)	(None, 16, 16, 64)	18496
batch_normalization_2 (Batch	(None, 16, 16, 64)	256
conv2d_3 (Conv2D)	(None, 16, 16, 64)	36928
batch_normalization_3 (Batch	(None, 16, 16, 64)	256
max_pooling2d_1 (MaxPooling2	(None, 8, 8, 64)	0
dropout_1 (Dropout)	(None, 8, 8, 64)	0
flatten (Flatten)	(None, 4096)	0
dense (Dense)	(None, 256)	1048832
dense_1 (Dense)	(None, 10)	2570
Total params: 1,117,162		
Trainable params: 1,116,778		
Non-trainable params: 384		

Optimization: RMSprop lr = 0.0001 decay = 10e-6,

Batch_size = 32, epochs = 50

Callbacks: EarlyStopping min_delta = 0.001 patience = 10

نتایج:

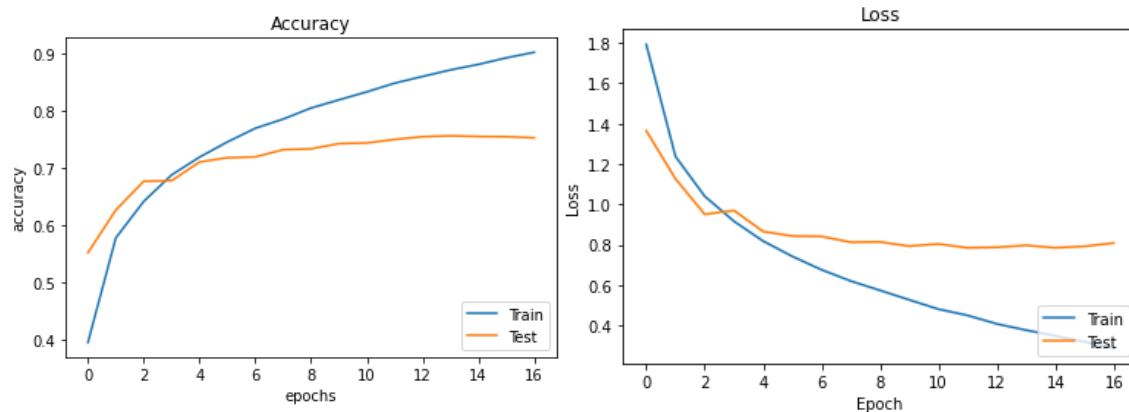
Epoch 16/50

1407/1407 [=====] - 302s 215ms/step - loss: 0.3195 - accuracy: 0.8935 - val_loss: 0.7924 - val_accuracy: 0.7554

Epoch 17/50

1407/1407 [=====] - 298s 212ms/step - loss: 0.2881 - accuracy: 0.9032 - val_loss: 0.8088 - val_accuracy: 0.7534

<tensorflow.python.keras.callbacks.History at 0x7f1de8716e10>

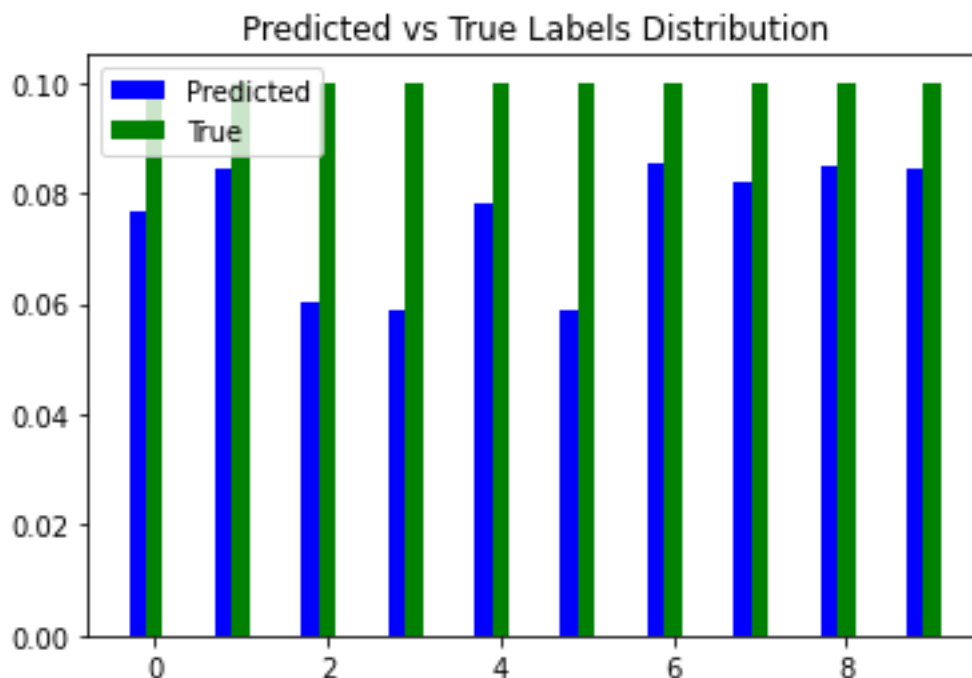
نتایج اعمال مدل بر روی مجموعه تست:

```

CNN_model.evaluate(x_test,y_test)

313/313 [=====] - 17s 55ms/step - loss: 0.8403 - accuracy: 0.7545
[0.8402857184410095, 0.7544999718666077]
  
```

در نمودار زیر، توزیع حدس های درست برای هر دسته (با رنگ آبی) و نیز توزیع اعضای هر دسته در مجموعه تست (با رنگ سبز) نمایش داده شده است

مقایسه دو مدل:

شبکه عصبی فیدفوروارد ساختار ساده تری داشته و آموزش آن محاسبات کمتر و لذا زمان کمتری میطلبد اما در مورد این مسئله خاص، و به طور کلی مسائل دسته بندی عکس، این نوع از شبکه ها دقت قابل قبولی ندارند علت این امر را میتوان اینگونه تشریح کرد که هنگام اعمال ورودی به یک شبکه فیدفوروارد عکس ورودی که یک ماتریس دو بعدی است باید به یک بردار یک بعدی تبدیل شود، این امر منجر به از دست رفتن اطلاعات فضایی پیکسل (طرز کنار هم قرار گرفتن پیکسلها) میشود در صورتی که در شبکه ها کانولوشنی از اطلاعات فضایی پیکسلها نیز به منظور طبقه بندی استفاده میشود.. در این پروژه با تغییر هایپرپارامترهای شبکه فیدفوروارد، نظیر تعداد لایه ها و نورونها، نوع توابع فعال ساز و یا تغییر روش بهینه سازی، فرق مشهودی حاصل نشد و دقت تعمیم از حدود 50 درصد فراتر نرفت. (اگر چه ممکن است با افزایش قابل ملاحظه لایه ها و پیچیده کردن مدل دقت کمی بهتر شود). در مقابل شبکه های کانولوشنی، ساختار پیچیده تری دارند و آموزش آنها زمان بسیار بیشتری نسبت به شبکه های فیدفوروارد میطلبد اما نتایج بسیار بهتری خواهند داشت. در این پروژه با یک شبکه عصبی کانولوشنی نسبتا ساده دقت تعمیم 75 درصد حاصل شده است. با تغییر هایپرپارامترهای مدل کانولوشنی، مثلا افزودن دو لایه کانولوشنی با 128 فیلتر و...، میتوان دقت را بالاتر نیز برد (اما فرایند یادگیری بسیار زمان بر خواهد شد)

بخش دوم

استفاده از VGGNet

الف) دو مدل برای شبکه VGGNet در دسترس است. مدل با ساختار 16 لایه و مدل با ساختار 19 لایه، در شکل صفحه بعد ساختار 16 لایه و ویژگی های هر لایه قابل مشاهده است. ورودی این شبکه یک عکس رنگی با اندازه 224×224 میباشد. تنها پیشپردازش اعمال شده روی ورودی، کم کردن میانگین محاسبه شده روی داده های آموزشی از پیکسلهای عکس ورودی است. عکس ورودی از چندلایه کانولوشنی با فیلترهای 3×3 و استراید 1 عبور و پنج لایه maxpooling عبور میکند و در نهایت از سه لایه Fully Connected عبور داده میشد. قابل ذکر است که تابع فعال ساز لایه های پنهان Relu بوده و لایه خروجی نیز یک لایه با تابع فعال ساز softmax است. خروجی نیز یک بردار 1000 بعدی است که هر درایه آن احتمال تعلق عکس ورودی به دسته مربوطه (مشخص شده با شماره یا ایندکس درایه) را مشخص میکند. (عکس مدل در صفحه آخر)

VGG19 با بیش از یک میلیون عکس و طی چندین هفته توسط NVIDIA TITAN GPUS آموزش دیده است. آموزش چنین شبکه ای امری هزینه بر بوده و خارج از عهده بسیاری از شرکتهای نوپا و محققین این حوزه میباشد. اما خوشبختانه نتایج حاصله در دسترس است و علاقه مندان میتوانند از این شبکه در جهت مقاصد مختلف نظیر شناسایی الگو، طبقه بندی تصویر و بینایی ماشین و... بهره ببرند.

ب) به کمک کد زیر میتوان از VGG19 استفاده کرد:

```
from keras.applications import vgg19

#load pre-trained model-----
model = vgg19.VGG19()
#-----
```

(ج)

```
'30': ['n01641577', 'bullfrog'], '31': ['n01644373', 'tree_frog'],
'32': ['n01644900', 'tailed_frog'], '33': ['n01664065', 'loggerhead'],
'34': ['n01665541', 'leatherback_turtle'], '35': ['n01667114', 'mud_turtle'],
'36': ['n01667778', 'terrapin'], '37': ['n01669191', 'box_turtle'],
'38': ['n01675722', 'banded_gecko'], '39': ['n01677366', 'common_iguana'],
'40': ['n01682714', 'American_chameleon'], '41': ['n01685808', 'whiptail'],
'42': ['n01687978', 'agama'], '43': ['n01688243', 'frilled_lizard'],
'44': ['n01689811', 'alligator_lizard'], '45': ['n01692333', 'Gila_monster'],
'46': ['n01693334', 'green_lizard'], '47': ['n01694178', 'African_chameleon'],
'48': ['n01695060', 'Komodo_dragon'], '49': ['n01697457', 'African_crocodile'],
'50': ['n01698640', 'American_alligator'],
```

عکس اول :


```

img = image.load_img('clock.jpg', target_size=(224, 224))
img = image.img_to_array(img)
img = img.reshape((1, img.shape[0], img.shape[1], img.shape[2]))

img = vgg19.preprocess_input(img)

y_predicted = model.predict(img)
vgg19.decode_predictions(y_predicted)

[(['n03706229', 'magnetic_compass', 0.67551917),
 ('n04328186', 'stopwatch', 0.09867849),
 ('n04141975', 'scale', 0.04245477),
 ('n04579432', 'whistle', 0.036351677),
 ('n03814906', 'necklace', 0.027735323)]]

```

عکس دوم:


```

img = image.load_img('clock1.jpg', target_size=(224, 224))
img = image.img_to_array(img)
img = img.reshape((1, img.shape[0], img.shape[1], img.shape[2]))

img = vgg19.preprocess_input(img)

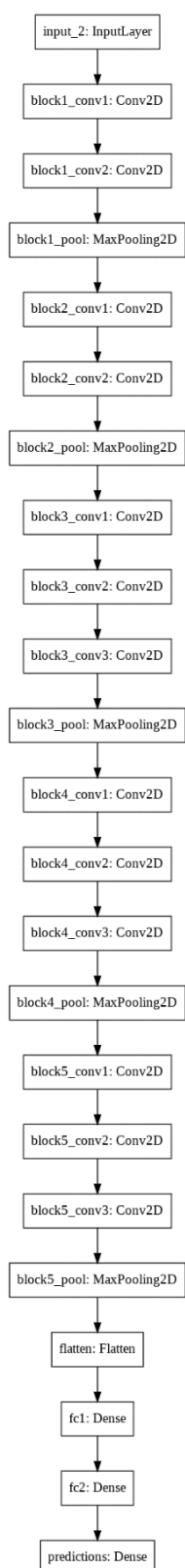
y_predicted = model.predict(img)
vgg19.decode_predictions(y_predicted)

[(['n03706229', 'magnetic_compass', 0.658107),
 ('n04328186', 'stopwatch', 0.13404484),
 ('n02794156', 'barometer', 0.085258216),
 ('n02708093', 'analog_clock', 0.05863261),
 ('n04141975', 'scale', 0.03153348)]]

```

نتیجه گیری:

به طور کلی، در مسئله دسته بندی تصاویر، شبکه های کانولوشنی به دلیل در نظر گرفتن اطلاعات فضایی پیکسلهای تصویر به نحو قابل ملاحظه ای بهتر از شبکه های فیدفوروارد عمل میکنند اما در عوض یادگیری آنها نسبت به شبکه های فیدفوروارد بسیار زمانبر است. زمانبر بودن فرایند یادگیری، باعث ارائه و محبوبیت راهکارهایی نظیر Transfer learning شده است که در این پروژه با آن آشنا شدیم.

Model: "vgg16"

Layer (type)	Output Shape	Param #
input_2 (InputLayer)	(None, 224, 224, 3)	0
block1_conv1 (Conv2D)	(None, 224, 224, 64)	1792
block1_conv2 (Conv2D)	(None, 224, 224, 64)	36928
block1_pool (MaxPooling2D)	(None, 112, 112, 64)	0
block2_conv1 (Conv2D)	(None, 112, 112, 128)	73856
block2_conv2 (Conv2D)	(None, 112, 112, 128)	147584
block2_pool (MaxPooling2D)	(None, 56, 56, 128)	0
block3_conv1 (Conv2D)	(None, 56, 56, 256)	295168
block3_conv2 (Conv2D)	(None, 56, 56, 256)	590080
block3_conv3 (Conv2D)	(None, 56, 56, 256)	590080
block3_pool (MaxPooling2D)	(None, 28, 28, 256)	0
block4_conv1 (Conv2D)	(None, 28, 28, 512)	1180160
block4_conv2 (Conv2D)	(None, 28, 28, 512)	2359808
block4_conv3 (Conv2D)	(None, 28, 28, 512)	2359808
block4_pool (MaxPooling2D)	(None, 14, 14, 512)	0
block5_conv1 (Conv2D)	(None, 14, 14, 512)	2359808
block5_conv2 (Conv2D)	(None, 14, 14, 512)	2359808
block5_conv3 (Conv2D)	(None, 14, 14, 512)	2359808
block5_pool (MaxPooling2D)	(None, 7, 7, 512)	0
flatten (Flatten)	(None, 25088)	0
fc1 (Dense)	(None, 4096)	102764544
fc2 (Dense)	(None, 4096)	16781312
predictions (Dense)	(None, 1000)	4097000

=====
 Total params: 138,357,544
 Trainable params: 138,357,544
 Non-trainable params: 0
 =====